

Súd: Okresný súd Senica
Spisová značka: 5P/36/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2612203901
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 10. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Stella Al Khufash
ECLI: ECLI:SK:OSSE:2012:2612203901.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Senica sudkyňou Mgr. Stellou Al Khufash vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: N. C., nar. XX.XX.XXXX, štátna občianka E., bytom u matky, zastúpená kolíznym opatrovníkom Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v E., dieťa rodičov: A. C., nar. XX.X.XXXX, štátna občianka E., bytom F. XXX/XX, L. a G. C., nar. XX.XX.XXXX, štátny občan E., bytom Š. XXXX/XX, D., zastúpený G.. Y. G., nar. XX.X.XXXX, bytom G..A.. Š. X, Š. o návrhu manžela matky K. C., nar. X.X.XXXX, štátneho občana E., bytom F. XXX/XX, L., zastúpeného advokátom JUDr. Petrom Schmidlom, so sídlom advokátskej kancelárie Malé námestie 5402/1A, Malacky na osvojenie maloletého dieťaťa manželom matky takto

rozhodol:

Súd u r č u j e , že maloletá N. C., nar. XX.XX.XXXX v E., rodné číslo XXXXXX/XXXX z matky A. C., rodenej H., nar. XX.X.XXXX v E., rodné číslo XXXXXX/XXXX a otca G. C., nar. XX.XX.XXXX v U. Q., rodné číslo XXXXXX/XXXX s a s t á v a osvojencom manžela matky K. C., a to s účinnosťou odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Navrhovateľ K. C., rodený C., nar. X.X.XXXX v E., rodné číslo XXXXXX/XXXX, štátny občan E., bude zapísaný v knihe narodení Matričného úradu E. vo zväzku XX, ročník XXXX, na strane XXX, pod poradovým číslom XXX ako otec maloletej N..

Priezvisko maloletej N. bude „C.“.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ K. C., ktorý je manželom matky maloletej N., sa návrhom podaným na tunajšom súde dňa 17.4.2012 domáhal osvojenia maloletej N.. V odôvodnení návrhu uviedol, že s matkou maloletej žije v manželstve už sedem rokov a počas tohto obdobia majú maloletú v spoločnej starostlivosti. Počas manželstva sa im dňa 24.9.2005 narodila maloletá K. C.Á.. Otec maloletej N. o maloletú neprejavuje dlhšiu dobu skutočný záujem a neplní si viac ako 4 a pol roka vyživovaciu povinnosť. Navrhovateľ má záujem na prospech riadnej výchovy maloletej si ju osvojiť.

Matka maloletej N. s návrhom navrhovateľa súhlasila.

Otec maloletej N. s návrhom navrhovateľa nesúhlasil.

Kolíznym opatrovníkom doporučil návrhu navrhovateľa v plnom rozsahu vyhovieť tak, že maloletá N. sa stane osvojencom navrhovateľa.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa, výsluchom matky, písomným vyjadrením a výsluchom otca, rodným listom maloletej N., sobášnym listom navrhovateľa, výpisom z registra trestov navrhovateľa, lekárskou správou G. Z., potvrdením o zárobkoch navrhovateľa, správami Obce D.A., Obce L., výpisom zo sociálnej siete Facebook, trestným rozkazom Okresného súdu Senica č.k. 1T 80/2012 zo dňa 27.8.2012, správou kolízneho opatrovníka o prešetrení pomerov a zistil tento skutkový stav veci:

Manželstvo otca a matky maloletej N. bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Senica č.k. 6C 81/04-31 zo dňa 1.4.2005, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 2.7.2005. Týmto rozsudkom bola maloletá N. na čas po rozvoде zverená do starostlivosti matky a otec bol zaviazaný prispievať na výživu maloletej sumou 1.000,- Sk mesačne. Vyživovacia povinnosť otca bola neskôr rozsudkom Okresného súdu Senica č.k. 8P/8/2007-45 zo dňa 2.7.2007 zvýšená na sumu 1.500,- Sk mesačne. Matka maloletej N. uzatvorila dňa 22.9.2005 manželstvo s navrhovateľom. Od roku 2004, odkedy žije matka s navrhovateľom v spoločnej domácnosti, spoločne zabezpečujú starostlivosť o maloletú N.. Z manželstva navrhovateľa s matkou maloletej sa dňa 24.9.2005 narodilo spoločné dieťa K. C..

Navrhovateľ od roku 2004 zabezpečuje starostlivosť o maloletú N. spoločne s jej matkou a je schopný túto starostlivosť aj naďalej zabezpečovať. Pracuje v U. v spoločnosti M. I., kde podľa potvrdenia zamestnávateľa dosiahol za obdobie apríl 2012 až jún 2012 priemernú hrubú mesačnú mzdu vo výške X.XXX,XX €. Navrhovateľ poberá v U. aj prídavky na maloletú N. a maloletú K. vo výške XXX,- € mesačne. Navrhovateľ spolu s rodinou žije usporiadaným životom, nemá záznam v registri trestov a jeho zdravotný stav je podľa lekárskej správy G. Z. výborný, netrpí žiadnymi somatickými ani psychickými chorobami a je zdravotne spôsobilý starať sa o maloleté deti. Správanie navrhovateľa, ako i celej rodiny, na verejnosti či v súkromí nikdy nebolo prejednané komisiou ochrany verejného poriadku, priestupky ani sťažnosti na nich nie sú evidované. V obci majú dobrú povesť. Kolízny opatrovník v správe zo sociálneho zisťovania uviedol, že navrhovateľ sa o maloletú N. stará ako o vlastnú dcéru a zároveň navrhol návrhu navrhovateľa v plnom rozsahu vyhovieť tak, že maloletá N. sa stane osvojencom navrhovateľa.

Podľa vyjadrenia matky otec viac ako tri roky neprejavuje o maloletú N. žiadny záujem, netelefonuje jej, nevída ju, neplní si vyživovaciu povinnosť a jeho úlohu v starostlivosti o maloletú N. plne nahrádza navrhovateľ. Vždy bola ochotná s otcom situáciu riešiť, ale osem rokov nejvil žiadny záujem a aj keď mu zavolala nezdvíhal telefón. O poslednom stretnutí maloletej N. s otcom ako aj o komunikácii cez Facebook matka maloletej N. nemala žiadnu vedomosť. Matka uviedla, že otec jej oznámil, že ak vezme späť trestné oznámenie ohľadom neplnenia jeho vyživovacej povinnosti voči maloletej, ktoré na neho podala, tak bude s osvojením maloletej N. jej manželom súhlasiť. Túto skutočnosť otec na pojednávaní potvrdil.

Otec si vyživovaciu povinnosť voči maloletej vôbec neplní ani napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Senica č.k. 1T 80/2012 zo dňa 27.8.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18.9.2012, bol odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy a bol mu uložený podmienený trest odňatia slobody na jeden rok, so skúšobnou dobou na osemnásť mesiacov. Otec nevedel súdu presvedčivo vysvetliť prečo o maloletú N. tri roky nejvil skutočne pravidelný záujem, nevedel uviesť, prečo matku doteraz neoslovil, či už písomne, telefonicky alebo osobne, aby sa s ňou dohodol na stretávaní sa s maloletou N., nevedel uviesť prečo sa s maloletou stretol bez vedomia matky, prečo matke neoznámil, že maloletú navštívi. Po tomto vyjadrení otca jeho zástupkyňa uviedla, že po tomto pojednávaní (konané dňa 1.10.2012) chce s otcom situáciu riešiť a podať na súd návrh na úpravu styku otca s maloletou N.. Otec uviedol, že má snahu zlepšiť svoju finančnú situáciu a preto má v úmysle otvoriť si v U. Q. tetovacie štúdio, ktoré bude finančne zabezpečovať jeho spoločník A. R.. Je pravdou, že vyživovaciu povinnosť si neplní pravidelne, ale ak nejaké peniaze má, tak ich pošle.

Otec je od roku 2007 dobrovoľne bezdomovec, k trvalému pobytu je prihlásený u starej matky G. C. v R., Š. XXXX/XX kam mu je doručovaná všetka pošta. Prespáva v G. R. B. G. V. v U. Q., Q. X, ktorého majiteľom je G. D.. V bare ho nechávajú prespávať za to, že upratuje, avšak zamestnancom nie je. Výživné na maloletú platí len vtedy, keď má peniaze, pretože je nezamestnaný. Tvrdil, že má o maloletú skutočný záujem a majú vytvorený kladný citový vzťah. Bez vedomia matky je s maloletou N. v kontakte od 1.4.2011 cez sociálnu sieť Facebook a naposledy maloletú videl v auguste 2012, avšak ani toto matke neoznámil. Išiel len okolo a tak sa s maloletou stretol. Predtým maloletú videl naposledy 29.10.2010,

keď mala 10. narodeniny. Tvrdil, že s maloletou N. o návrhu manžela matky rozprával a povedala mu, že chce aby jej ostalo jeho meno. Žiadal v konaní vypočuť maloletú N., aby sa sama k návrhu vyjadrila.

Súd mal preukázané výsluchom maloletej N., že napriek svojmu veku nemá vedomosť čo osvojenie znamená a ani nechápe dôsledky osvojenia. Má vedomosť o tom kto je jej biologickým otcom, avšak osobne ho dobre nepozná. Matku otca, teda babku a ani jeho rodinu skoro vôbec nepozná, pretože sa nestretávajú. Otec jej začal písať cez Facebook, no bála sa to povedať mame, lebo nevedela, či nebude z toho smutná. Prišiel za ňou asi pred dvomi mesiacmi, písal jej, že sa zastaví, ale ani toto mame nepovedala, lebo nevedela, či je to zle alebo dobre. Manžela matky oslovuje krstným menom a vyjadrila sa, že sa veľmi dobre stará, o mamu, o ňu aj o sestru a chcela by sa volať tak, ako celá rodina.

Podľa § 97 ods. 1 a 2 Zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej len „Zákon o rodine“), osvojením vzniká medzi osvojiteľom a osvojencom rovnaký vzťah, aký je medzi rodičmi a deťmi. Medzi osvojencom a príbuznými osvojiteľa vzniká osvojením príbuzenský vzťah. Osvojiteľia majú pri výchove detí rovnakú zodpovednosť a rovnaké práva a povinnosti ako rodičia. O osvojení rozhoduje súd na návrh osvojiteľa.

Podľa § 98 Zákona o rodine, osvojiteľom sa môže stať len fyzická osoba, ktorá má spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu, osobné predpoklady, najmä zdravotné, osobnostné a morálne, je zapísaná do zoznamu žiadateľov o osvojenie podľa osobitného predpisu a spôsobom svojho života a života osôb, ktoré s ňou žijú v domácnosti, zaručuje, že osvojenie bude v záujme maloletého dieťaťa. Táto podmienka sa nevzťahuje na ustanovenie § 100 ods. 3.

Podľa § 99 ods. 1 a 2 Zákona o rodine, medzi osvojiteľom a osvojencom musí byť primeraný vekový rozdiel. Osvojiť možno len maloleté dieťa, ak je osvojenie v jeho záujme.

Podľa § 100 ods. 1 Zákona o rodine, osvojiť maloleté dieťa môžu manželia alebo jeden z manželov, ktorý žije s niektorým z rodičov dieťaťa v manželstve, alebo pozostalý manžel po rodičovi alebo osvojiteľovi maloletého dieťaťa. Maloleté dieťa môže výnimočne osvojiť aj osamelá osoba, ak sú splnené predpoklady, že osvojenie bude v záujme dieťaťa.

Podľa § 100 ods. 3 Zákona o rodine, ak je osvojiteľ manželom rodiča maloletého dieťaťa, môže osvojiť maloleté dieťa len so súhlasom druhého manžela; súhlas nie je potrebný, ak druhý manžel stratil spôsobilosť na právne úkony alebo ak je zadováženie súhlasu spojené s ťažkou prekonateľnou prekážkou.

Podľa § 101 ods. 1 Zákona o rodine, na osvojenie je potrebný súhlas rodičov osvojovaného maloletého dieťaťa, ak tento zákon neustanovuje inak. Rovnako potrebný na osvojenie je súhlas maloletého rodiča maloletého dieťaťa, ak tento zákon neustanovuje inak. Odvolať súhlas možno len do času, kým nie je maloleté dieťa umiestnené na základe rozhodnutia súdu do starostlivosti budúcich osvojiteľov.

Podľa § 101 ods. 4 Zákona o rodine, ak je maloleté dieťa schopné posúdiť dosah osvojenia, je potrebný aj jeho súhlas.

Podľa § 102 ods. 1 písm. a) Zákona o rodine, na osvojenie nie je potrebný súhlas rodičov osvojovaného maloletého dieťaťa ani súhlas maloletého rodiča maloletého dieťaťa, ak počas najmenej šiestich mesiacov neprejavovali skutočný záujem o maloleté dieťa najmä tým, že ho nenavštevovali, neplnili si pravidelne a dobrovoľne vyživovaciu povinnosť k maloletému dieťaťu a nevynaložili úsilie upraviť si svoje rodinné a sociálne pomery tak, aby mohli osobne vykonávať starostlivosť o maloleté dieťa, ak im v prejavení záujmu nebránila závažná prekážka.

Podľa § 105 Zákona o rodine, osvojenec bude mať priezvisko osvojiteľa. Spoločný osvojenec manželov bude mať priezvisko určené vyhlásením snúbencov pri uzavieraní manželstva podľa § 6 ods. 3 a 4 pre ostatné deti. To platí aj v prípade, že osvojiteľom je manžel matky osvojenca.

Podľa § 106 ods. 2 Zákona o rodine, ak je osvojiteľ manželom jedného z rodičov osvojenca, príbuzenské vzťahy medzi osvojencom, rodičom a jeho príbuznými zostávajú zachované.

Podľa § 107 ods. 1 Zákona o rodine, osvojenie môže súd zrušiť z vážnych dôvodov, ktoré sú v záujme maloletého dieťaťa, do šiestich mesiacov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o osvojení na návrh osvojenca alebo osvojiteľa alebo aj bez návrhu.

Podľa § 108 Zákona o rodine, osvojiteľ sa zapíše v matrike namiesto rodiča osvojenca na základe oznámenia súdu.

Súd z vykonaného dokazovania vyvodil ten právny záver, že sú splnené zákonné podmienky pre osvojenie maloletej N. navrhovateľom. Navrhovateľ je manželom matky maloletej N.. Súhlas otca s osvojením maloletej N. sa nevyžaduje, keďže súd považuje za preukázané, že otec najmenej počas šiestich mesiacov neprejavoval skutočný a pravidelný záujem o maloletú N.. Súd pri posudzovaní skutočného záujmu otca o maloletú N. vychádzal z preukázaných skutočností, a to že si neplní vyživovaciu povinnosť voči maloletej, čo je jeho najzákladnejšou povinnosťou voči dieťaťu, ktorú mu ukladá priamo Zákon o rodine v § 62 ods. 1 a z toho dôvodu bol aj odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Senica č.k. 1T 80/2012 zo dňa 27.8.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18.9.2012, pre prečin zanedbania povinnej výživy a bol mu uložený podmienený trest odňatia slobody na jeden rok, so skúšobnou dobou na osemnásť mesiacov, teda dopustil sa prečinu priamo voči svojmu dieťaťu. Tvrdenia otca, že prejavuje skutočný záujem o maloletú, nakoľko sa s ňou v auguste 2012 osobne stretol, od 1.4.2011 je s ňou v kontakte cez sociálnu sieť, plánuje otvoriť tetovacie štúdio, aby zlepšil svoju finančnú situáciu a platil riadne a pravidelne výživné na maloletú a mieni podať návrh na úpravu styku s maloletou, súd považoval za účelové a nepovažoval ich za skutočný záujem o dieťa, pretože otcovi nič nebránilo v tom, aby túto snahu vyvinul už oveľa oveľa skôr a nie až po začatí predmetného konania. Návrh na začatie konania v predmetnej veci bol otcovi doručený dňa 19.6.2012. Otec nejaví opravdu skutočný záujem o maloletú už od rozvodu manželstva s jej matkou, čo bolo ešte v apríli roku 2005, napriek tomu, že matka mala snahu, aby vzájomné väzby otca a dcéry zostali zachované, avšak otec jej snahu ignoroval. O tejto skutočnosti svedčí i vyjadrenie samotnej maloletej N., že otca „osobne moc nepozná“ a skoro vôbec nepozná babku, teda matku otca a ani jeho rodinu, pretože sa nestretávajú. Vyjadrením maloletej N. bola preukázaná i tá skutočnosť, že matka nevedela o komunikácii maloletej s otcom cez sociálnu sieť a ani o ich poslednom stretnutí v auguste 2012, pretože otec toto matke neoznámil a maloletá sa to bála matke povedať, pretože nevedela posúdiť či robí dobre alebo zle a nechcela, aby matka bola z toho smutná, týmto svojim konaním otec teda dostal svoje dieťa do neistoty. Otec najskôr pred matkou súhlas s osvojením maloletej jej manželom podmieňoval späťvzatím trestného oznámenia pre neplnenie vyživovacej povinnosti, ktoré matka na otca podala a neskôr sa ňarchu rozhodnutia snažil preniesť na maloletú N., ktorá má len 12 rokov, keďže žiadal aby bola súdom vypočutá a vyjadrila sa. Komunikáciu cez sociálnu sieť, i keď preukázateľne medzi otcom a maloletou prebiehala, súd nepovažoval za skutočný záujem, pretože z takejto komunikácie, a navyše bez vedomia matky, neplynuli otcovi žiadne povinnosti ani zodpovednosť. Súd mal preukázané, že je to práve navrhovateľ, ktorý javí skutočný záujem o maloletú N., pretože sa o ňu už minimálne od septembra roku 2005 čo je 7 rokov, kedy uzavrel manželstvo s jej matkou, stará ako o svoju dcéru. O skutočnosti, že matka a jej manžel nemali v úmysle vymazať otca zo života maloletej N. a viedli ju k tomu, aby vedela kto je jej otec a predpokladali, že otec si zachová, resp. obnoví osobný kontakt s maloletou, svedčí i fakt, že maloletá oslovuje manžela matky krstným menom, hoci vo veku 5 - 7 rokov dieťaťa nebolo pre nich problémom naučiť maloletú oslovovať manžela matky „otec“.

Na základe hore uvedených skutočností súd dospel k záveru, že súhlas otca s osvojením maloletej N. manželom matky nie je potrebný, pretože otec nepreukázal v konaní, že by najmenej po dobu šiestich mesiacov prejavoval o maloletú skutočný a pravidelný záujem. Osvojenie manželom matky je v záujme maloletej N., ktorá žije už 7 rokov v harmonickej rodine s matkou, jej manželom a svoju nevlastnou sestrou a preto súd rozhodol tak, že maloletá N. sa stáva osvojencom navrhovateľa. Zároveň súd v zmysle § 105 Zákona o rodine rozhodol i o priezvisku maloletej.

Podľa § 146 ods. 1 písm. a) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak sa konanie mohlo začať i bez návrhu.

Súd rozhodol o trovách konania podľa § 146 ods. 1, písm. a) O.s.p. a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania, vzhľadom k tomu, že konanie sa mohlo začať i bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave, v 3 vyhotoveniach.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe

vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, písm. a/- f/ O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučného poriadku), ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.